

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie opłat skabowych od umów ubezpieczenia.

Na podstawie ustępu 12 art. 4 dekretu z dnia 7 stycznia 1919 r., Dz. Pr. № 7, poz. 105, zarządzam:

Art. 4 powołanego dekretu otrzymuje ze względu na rozporządzenie Ministra Skarbu z 1 marca 1919 r., Monitor Polski № 51, brzmienie następujące:

„1) Główny przedstawiciel ubezpieczającego (art. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z 1 marca 1919 r., Monitor Polski № 51) obowiązany jest prowadzić wykaz opłat. Wykaz ten zawierać ma rubryki dla uwidocznienia:

1. pozycji;
2. znaku umożliwiającego odszukanie odnośnej sprawy w księgach lub aktach przedstawiciela;
3. daty wystawienia polisy przez głównego przedstawiciela lub podpisania przezeń polisy, wystawionej zagranicą;
4. wysokości premji;
5. czasu trwania ubezpieczenia;
6. sumy, stanowiącej podstawą wymiaru;
7. opłaty;
8. uwag.

2) W rubryce pierwszej z początkiem każdego roku kalendarzowego rozpoczyna się nowa numeracja.

3) Zapisanie umowy do wykazu opłat nastąpić ma w tym samym miesiącu, w którym główny przedstawiciel wystawił polisę względnie podpisał polisę wystawioną zagranicą.

4) Ustęp 3 stosuje się analogicznie do zmiany określonej w ust. 2 artykułu 1.

5) Najpóźniej do końca czwartego miesiąca po upływie tego miesiąca, w którym polisę zapisano do wykazu opłat (ust. 3) należy wnieść do kasy państwowej sumę kwot, obliczonych w rubryce 7 wykazu opłat za miesiąc odnośny. Od tej sumy wolno potrącić kwoty, przypadające na polisy stornowane, jeżeli przy tych polisach premji nie pobrano wcale lub pobraną zwrócono; należy w takim razie załączyć wykaz pozycji stornowanych.

6) W polisie należy uwidocznnić kwotę uiszczonej opłaty.

7) Jeżeli nie było współdziałania przedstawiciela (ust. 2 art. 3), natenczas opłata ma być uiszczona w razie przewiezienia polisy do obszaru, na którym niniejszy dekret obowiązuje. Uiszczenie ma nastąpić w ciągu dwóch tygodni, przez naklejenie marek stemplowych i skasowanie ich przez władzę skarbową pierwszej instancji.

8) Postanowienia niniejszego artykułu, dotyczące polis, stosuje się również do innego rodzaju dowodów, stwierdzających zawarcie (przedłużenie) umowy ubezpieczenia.

9) Przepisy artykułu niniejszego mogą być zmienione w drodze rozporządzenia“.

Warszawa, dnia 1 maja 1919 r.

Minister Skarbu:

Karpinski